

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2007. évi október hó 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés előkészületének büntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2006. évi június hó 2. napján kihirdetett 6.B.1/2004/52. számú **ítéletét megváltoztatja**, megállapítja a vádlott bűnösségét könnyű testi sértés vétségében, s ezért őt megrovásban részesíti.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 5.100.- /Ötezer-egyszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

Az első fokú bíróság vádlottat az ellene 1 rb. emberölés előkészületének büntette és 1 rb. könnyű testi sértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette, megállapítva, hogy a felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, mindkét vádpontban a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.

A fellebbezés indokolása szerint tévesen állapította meg az első fokú bíróság, hogy komoly, konkrét felhívás hiányában az élet elleni bűncselekmény nem valósult meg, és helytelen az a jogi hivatkozás, hogy az asztal sértettre borításakor a vádlottnak testi sértés okozására nem irányult a szándéka, csupán gondatlanság terheli, amely nem bűncselekmény.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség azzal tartotta fenn az ügyészi fellebbezést, hogy indítványozta az ítélet hatályon kívül helyezését. Kifejtve, hogy az ítéleti indokolás

olyan mértékben ellentétes a rendelkező részben foglaltakkal, hogy szükséges a Be.373.§.(1) bekezdés III/b. pontja alapján az első fokú eljárás megismételtetése.

A fellebbezési nyilvános ülésen a főügyészség képviselője indítványukat fenntartotta azzal kiegészítve, hogy az eljárás megismétlése esetén lehetőség nyílna **1.sz.tanú** tanukénti kihallgatására, akinek vallomása alapján megalapozottan eldönthető, hogy a vádlott felhívása mennyire tekinthető komolynak.

A védő az ítélet helybenhagyását kérte.

A Győri Ítéltábla a Be.348.§.(1) bekezdésének megfelelően bírálta felül a fellebbezéssel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt, ennek eredményeként a könnyű testi sértés vétségére vonatkozó ügyészi fellebbezést alaposnak találta, míg az emberölés előkészületének büntetében a bűnösség megállapítására nem látott lehetőséget, illetve a hivatkozott hatályon kívül helyezési ok fennállását sem találta megállapíthatónak.

Az első fokú bíróság a bizonyítási eljárást törvényesen és megfelelő körben lefolytatta, a lehetőségekhez mérten ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

Az kétségtelen, hogy az élet elleni bűncselekmény vonatkozásában leginkább nyilatkozni tudó **1.sz.tanú** bírósági kihallgatásával több részlet feltárható lett volna, de az első fokú bíróság az eljárási lehetőségeket kimerítve sem tudta biztosítani a megjelenését, így egyedüli adatot a nyomozati szakban tett vallomásának tárgyalás részévé tétele jelentett.

A vádlott elmeállapotára vonatkozó eljárási cselekmények is megfeleltek az eljárási szabályoknak, hosszadalmas szakértői bizonyítás folyt, ehhez képest a bíróság elfogadta, és a tényállás részévé tette a vádlottnál megállapított enyhe-közepes fokú korlátozottságot.

Eljárási mulasztást tehát a másodfokú bíróság nem észlelt.

A rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelése körébe vonta az első fokú bíróság, az ítélet indokolásában pedig erről a mérlegelésről számot adott.

Az I. tényállási pont vonatkozásában a sérülésre vonatkozó orvosi adatokon túl lényegében a vádlotti és sértetti előadások alapján kellett a történeteket feltárni.

Az első fokú bíróság nem tévedett, amikor azt állapította meg, hogy lényegében egybehangzóan nyilatkoztak az eseményekről, bár a történeteket más-más módon értékelték.

Az egyéb tanúvallomásokból is megállapítható volt, hogy hosszabb ideje elmérgesedett viszony volt a vádlott és a sértett között, ez alkalommal is veszekedés,

tettelegességig fajuló civakodás során került sor arra a vádlott részéről, hogy a már földre került sértettre borította az asztalt, mely magatartás következménye lett a 8 napon belül gyógyuló sérülés.

A tényállás ezen adatai megfelelnek az elfogadott bizonyítékoknak, ugyanakkor a tényállásban rögzítettekhez képest az első fokú bíróság téves következtetésre jutott, amikor nem látta megállapíthatónak a szándékos testi sértés elkövetését.

A tényállás pontosan tartalmazza, hogy a vádlott a veszekedés során megfogta és a sértettre borította az asztalt, mely nyilvánvalóan szándékos magatartással okozati összefüggésben szenvedett 8 napon belül gyógyuló sérülést.

Arra helytállóan utalt az első fokú bíróság, hogy a gondatlanságból elkövetett testi sértés akkor bűncselekmény /Btk.170.§.(6) bekezdés/, ha 8 napon túl gyógyuló a sérülés, de jelen esetben ennek tényállási alapja hiányzik, hisz maga a testi sérülést okozó magatartás szándékosan végrehajtott cselekvés volt.

Ebből a szempontból pedig annak nincs jelentősége, hogy az eredmény tekintetében adott esetben csupán gondatlanság terheli az elkövetőt, hisz a vegyes bűnösségi alakzat esetében is szándékosnak minősül az adott bűncselekmény.

Ezen jogi okfejtésből következik, hogy szándékos testi sértéssel állunk szemben, ahol a tényállásban leírt körülményekre tekintettel ráadásul arra is helyesen hivatkozott az ügyész, hogy az eredményre legalább eshetőlegesen szándéka ki kellett hogy terjedjen a vádlottnak.

A sértett már elcsúszott, amikor az asztalt ennek ellenére ráborította a vádlott, nyilvánvalóan nem törődve azzal, hogy könnyebb sérülést szenved ezáltal, azaz a lehetséges következménybe belenyugodva cselekedett.

A kifejtettekre tekintettel a tényállás alapján felmentésre sor nem kerülhet, annak megfelelően a vádlott bűnösségét a másodfokú bíróság a Btk.170.§.(1) bekezdése szerinti könnyű testi sértés vétségében megállapította.

A tényállás II. pontjában foglaltak a rendelkezésre álló és a logika szabályainak megfelelően értékelt bizonyítékokkal összhangot mutatnak, azt kiegészíteni, helyesbíteni semmiben nem kellett.

Az itt rögzítetteken túl egyéb körülmény megállapítására az első fokú bíróságnak nem volt lehetősége, arról már volt szó, hogy **1.sz.tanút** kihallgatni a bíróság nem tudta, ami a történetek részletesebb tisztázását nagyban megnehezítette.

A lehetséges eljárási lehetőségekkel élt az első fokú bíróság, ehhez képest továbbra sem áll rendelkezésre olyan adat, amiből várható lenne e tanúnak a felkutatása, és egyébként nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a 2003. júliusában történetek felidézése az idő múlásával egyre nehezebbé válik.

A rendelkezésre álló bizonyítékokból részletesebb felderítésre nem kerülhetett sor, a tényállásban szereplő vádlotti magatartásból pedig valóban nem lehet többre következtetni.

Az első fokú bíróság részletesen megindokolta, hogy az emberölés előkészületének szükséges törvényi feltétele, hogy az elkövetésre felhívás komoly, konkrét, határozott tartalmú legyen, mely feltételeknek a rögzített vádlotti magatartás nem felelt meg. Ezzel az okfejtéssel a másodfokú bíróság egyetértett, erre tekintettel a felmentő rendelkezést megalapozottnak és törvényesnek találta.

A büntetés kiszabása során vádlott javára értékelendő büntetlensége, paranoid személyiségzavarából következő, a beszámítási képességét enyhe-közepes fokban korlátozó állapota, a vitathatatlan sértetti közrehatás, a nagy mértékű időmúlás, mely körülményekre és kisebb tárgyi súlyra figyelemmel, az ittas elkövetés, mint súlyosító körülmény mellett, a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés is szükségtelen, ezért a Győri Ítéltábla a Btk.71.§.alapján a vádlottat megrovásban részesítette.

A Be.381.§.(1) bekezdése illetve a Be.338.§.(1) bekezdése és 339.§.(1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére a vádlottat kötelezte, ugyanakkor arra tekintettel, hogy az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség a másodfokon meg nem változtatott felmentő rendelkezéshez kapcsolódik, az ennek viselésére vonatkozó rendelkezés törvényes.

A másodfokú bíróság határozata a Be.372.§.(1) bekezdésén alapul.

Győr, 2007. október hó 30. napján

Dr. Laczó Gáborné sk.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 6.B.1/2004/52. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr 2007. évi október hó 30. napján

Dr. Laczó Gáborné sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

kiadó: